

en Ordning med Kommunalbestyrelsen, hvorefter baade Birkholm og Hjortø fik Telefonforbindelse. Jeg forstod det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard) saaledes, at han ogsaa mente, at det var den for alle Parter hensigtsmæssigste Ordning. Jeg vil haabe, at der paa Grundlag af Finansudvalgets Indstilling og den her førte Forhandling vil være Mulighed for at opnaa en Ordning med Sogneraadet paa Drejø, saaledes at man kan skaffe Telefon baade til Hjortø og Birkholm.

Under Nr. 124 er Udvalget enig om at henvise et Andragende om Børneunderstøttelse for en Ekstraledvogters Enkes Børn. Denne Ekstraledvogter har ikke haft fast Ansættelse, saa det har kun været en lille Biindtægt, han har haft af denne Plads. Hans Aarsindtægt deraf var, da han døde, kun 219 Kr., saa det vil ses, at hans Enke og Børn have ikke noget som helst Krav at fremsætte, og at vi ikke have nogen som helst Ret til at give dem Understøttelse. Jeg vil selvfølgelig gerne være med til at yde en Understøttelse til Enken og de Børn, som det er oplyst af den ærede Ordfører at hun har, og jeg skal gerne tage imod Andragendet, men Ministeriet har ikke nogen som helst Hjemmel til at yde hende nogen Understøttelse.

Jeg skal derefter kortelig omtale de af forskellige enkelte Medlemmer stillede Ændringsforslag, idet jeg tager dem i den Orden, hvori de findes i Betænkningen. Først er der Andragendet under Nr. 11 i første Afdeling, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen) har foreslaaet at henvise, og hvori der søges om en Forhøjelse af Erstatningen til en Mand, der har maattet afstaa noget Jord til Udvidelse af Pladsen ved Ikast Station. Jeg tør ikke inklade mig paa at udtale noget om, hvorvidt den Erstatning, der er bleven fastsat af Taksationskommissionen i sin Tid, er passende. Man har beregnet en Tønde Land til 800 Kr. og har givet den paagældende 1,000 Kr. for Ulempe, men jeg sidder ikke inde med Midler til at kunne bedømme, om 800 Kr. pr. Tønde Land er en passende Jordpris, ikke heller om de 1,000 Kr. er nok i Erstatning for Ulempe. Efter de paagældende Oplysninger skal jeg ikke nægte, at man synes paa den paagældende Egn at være enig om, at Manden har faaet for lidt, det fremgaar af de Erklæringer, der foreligge, og som det ærede Medlem (R. Nielsen) omtalte. Men bortset fra, at jeg umiddelbart har en vis Sympati med den

Mand efter den Fremstilling, det ærede Medlem har givet, skal jeg ikke nægte, at det vilde være overmaade farligt, om man vilde inklade sig paa noget saadant som, at en ved en Taksationsforretning fastsat Erstatning kunde appelleres til Ministeriet eller, hvad værre var, til Folketinget. Hvordan vilde man forlange, at Ministeren eller Folketinget skulde kunne afgøre, om nu det rigtige var at sætte Jordværdien til 800 Kr. pr. Td. Land ved Ikast, eller om det skulde være 850, 900 eller 1,000 Kr.? Det kan der selvfølgelig ikke være Tale om, saa trods min Sympati for Manden maa jeg indstændig henstille, hvis dette Ændringsforslag ikke tages tilbage, at man stemmer imod det. Det vilde være en farlig Praksis at komme ind paa, naar en ved en Taksationsforretning fastsat Erstatning kunde forandres ved en Beslutning af Folketinget, thi saa ved jeg, at der vilde komme Masser af Andragender, og de vilde være lidt vanskelige at afgøre for denne Forsamling, der som saadan ikke sidder inde med Oplysninger, som kunne være tilstrækkelig vejledende til at træffe en Afgørelse, der var saa retfærdig som den, der bliver truffet af den Taksationskommission, der møder paa Stedet, og som er valgt efter de i Loven foreskrevne Regler.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har stillet et Ændringsforslag om at henvise til Ministeren for offentlige Arbejder Andragende Nr. 44 angaaende den af Aktieselskabet Gammel Mønt opførte Bygning, der i sin Tid var tænkt at skulle benyttes som Telegrafbygning. De mange Betragtninger, det ærede Medlem kom ind paa, og den Forbindelse, det ærede Medlem knyttede mellem dette Forhold og Spørgsmaalet om Bankgarantien og min Kollega Finansministerens Udtalelse i Anledning af det nu forelagte Lovforslag, skal jeg ikke inklade mig paa, og det forudsætter jeg, at det ærede Medlem heller ikke venter. Naar jeg holder mig til selve Sagen, skal jeg gerne indrømme, at det skete er overordentlig beklageligt for de paagældende Entreprenører og for Aktieselskabet, men jeg maa paa den anden Side holde paa, at der ikke kan være nogen Forpligtelse for Lovgivningsmagten til, om jeg saa maa sige, af moralske Grunde — det ærede Medlem holdt ikke af at bruge dette Udtryk, men sagde: Vi kunne jo kalde det Grunde, som ere gældende mellem honette Forretningsfolk — at yde det paagældende Aktieselskab nogen som helst